Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

7.7.2015 B8-0721/2015

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení předsedy

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o připomínce událostí ve Srebrenici
(2015/2747(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao
za skupinu EFDD

B8-0721/2015

Usnesení Evropského parlamentu o připomínce událostí ve Srebrenici (2015/2747(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2009 o Srebrenici[1],

– s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé podepsanou v Lucemburku dne 16. června 2008 a ratifikovanou všemi členskými státy,

– s ohledem na závěry Rady o Bosně a Hercegovině ze dne 16. března 2015,

– s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 827 (1993), č. 1551 (2004) a č. 1575 (2004),

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že dne 11. července 1995 padlo město Srebrenica na východě Bosny, které Rada bezpečnosti OSN ve své rezoluci č. 819 (1993) prohlásila za bezpečnou oblast, do rukou ozbrojených jednotek vedených generálem Ratkem Mladičem, který působil pod záštitou tehdejšího prezidenta Republiky srbské Radovana Karadžiče;

B. vzhledem k tomu, že během několika dnů krveprolití po pádu Srebrenice bylo více než 8 000 muslimských mužů a chlapců, kteří v této oblasti hledali bezpečí pod ochranou jednotek Organizace spojených národů (UNPROFOR), na místě popraveno jednotkami bosenských Srbů vedených generálem Mladičem a polovojenskými jednotkami, včetně neregulérních policejních jednotek; vzhledem k tomu, že téměř 30 000 žen, dětí a starších lidí bylo při rozsáhlých etnických čistkách násilně vyhnáno, což představuje největší válečný zločin, k jakému v Evropě došlo od konce druhé světové války;

C. vzhledem k tomu, že tato tragédie, prohlášená Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii za akt genocidy, se odehrála v místě, které OSN prohlásila za bezpečné útočiště, a proto je symbolem nemohoucnosti mezinárodního společenství zasáhnout do konfliktu a ochránit nevinné civilní obyvatelstvo,

D. vzhledem k četným případům porušení Ženevských úmluv, jejichž oběťmi bylo civilní obyvatelstvo Srebrenice, k nimž patřila deportace tisíců žen, dětí a starších lidí a znásilnění velkého počtu žen,

E. vzhledem k tomu, že navzdory úsilí o vyhledání a exhumaci masových i jednotlivých hrobů nebylo dosud nalezeno a identifikováno téměř 1 200 těl mužů a chlapců ze Srebrenice;

F. vzhledem k tomu, že dne 30. ledna 2015 Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii potvrdil rozsudky nad pěti vysoce postavenými důstojníky bosensko-srbské

[1] Úř. věst. C 46 E, 24.2.2010, s.111.

armády, kteří byli odsouzeni za svou účast na tragédii, k níž došlo v roce 1995 ve Srebrenici; vzhledem k tomu, že jde o první pravomocný rozsudek za genocidu; vzhledem k tomu, že někteří z odsouzených důstojníků byli přímo podřízeni bývalému armádnímu veliteli Ratkovi Mladičovi, kterého v současné době soudí Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii;

G. vzhledem k tomu, že negativní úlohu v tom, jak se události vyvinuly, sehrály rovněž nedostatky v rozhodovacím mechanismu EU a neexistence skutečné společné zahraniční a bezpečnostní politiky;

H. vzhledem k tomu, že ustavení památného dne je nejvhodnějším způsobem, jak uctít památku obětí genocidy a jak předat jasné poselství budoucím generacím;

1. připomíná všechny oběti krutých činů během válek v bývalé Jugoslávii a vzdává jim čest; vyjadřuje soustrast a solidaritu rodinám obětí;

2. zdůrazňuje, že jednou z hlavních priorit EU by mělo být včasné předcházení genocidě a zločinům proti lidskosti a jejich účinné trestání;

3. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby v rámci svých pravomocí učinily vše potřebné, aby se podobné otřesné události již nemohly v Evropě opakovat;

4. zdůrazňuje význam politik usmíření a poukazuje na důležitou úlohu náboženských autorit, sdělovacích prostředků a vzdělávacích systémů v tomto obtížném procesu;

5. připomíná význam míru a stability v tomto regionu a domnívá se, že je důležité posilovat regionální spolupráci;

6. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám členských států, vládě a parlamentu Bosny a Hercegoviny a jejím entitám a také vládám a parlamentům zemí západního Balkánu.